

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/61/2025
Identifikačné číslo spisu: 4124011105
Dátum vydania rozhodnutia: 19.11.2025
Meno a priezvisko: JUDr. Petr Kaňa
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:4124011105.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňu a členov senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Emila Dubňanského na neverejnom zasadnutí konanom 19. novembra 2025 v Bratislave, v trestnej veci obvineného I. Y. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 16. júla 2025, sp. zn. 2Tos/63/2025, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku sa dovolanie obvineného I. Y. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Nitra (ďalej tiež „súd I. stupňa“) uznesením z 8. apríla 2025, sp. zn. 4Nt/14/2024, podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného I. Y., narodeného X. B. XXXX v B., trvale bytom F., t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Nitra z 26. júna 2012, sp. zn. 6T/132/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 27. novembra 2012, sp. zn. 1To/98/2012, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený sťažnosť, ktorú Krajský súd v Nitre (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením zo 16. júla 2025, sp. zn. 2Tos/63/2025 (ďalej tiež „napadnuté uznesenie“) podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

* * *

Dovolacie konanie v tejto veci bolo iniciované písomnou žiadosťou obvineného doručenu súdu I. stupňa 31. júla 2025, v ktorej žiadal o pridelenie obhajcu (ex offio) za účelom podania dovolania proti rozhodnutiu Okresného súdu Nitra z 8. apríla 2025, sp. zn. 4Nt/14/2024 ako aj proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 16. júla 2025, sp. zn. 2Tos/63/2025 s tým, že podrobné dôvody dovolania predloží prostredníctvom prideleného obhajcu.

Opatrením vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Nitra zo 4. augusta 2025, sp. zn. 4Nt/24/2024, bola obvinenému na základe uvedenej žiadosti ustanovená obhajkyňa JUDr. Kristína Panasiuková.

Obhajkyňa v mene obvineného následne súdu I. stupňa elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom doručila 24. septembra 2025 „dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 16. júla 2025, sp. zn. 2Tos/63/2025“.

V jeho odôvodnení obvinený výslovne uviedol, že „dovolanie smeruje proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 16. júla 2025, sp. zn. 2Tos/63/2025, v spojení s uznesením Okresného súdu Nitra z 8. apríla 2025, sp. zn. 4Nt/14/2024, nakoľko týmito rozhodnutiami bol porušený zákon, ako aj ustanovenia o konaní, ktoré týmito rozhodnutiam predchádzali, pričom toto porušenie označoval ďalej za dôvod dovolania podľa § 371 Trestného poriadku. Dovolanie podal z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, keďže mal za to, že uznesením krajského súdu, v spojení s uznesením prvostupňového súdu, bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, pričom táto „vada“ ovplyvnila v rozhodujúcej miere jeho postavenie v trestnom konaní.

S poukazom na právo na obhajobu uviedol, že súd I. stupňa v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania síce pristúpil k výsluchu svedka N. R., čím v obmedzenom rozsahu vykonal dokazovanie, avšak ďalšie dôkazné návrhy, ktoré považoval za kľúčové pre objasnenie trestnej veci, už nepripustil. Konkrétne odmietol vypočuť ďalšie navrhované osoby - Y. H., F. C. a N. R. - a zároveň zamietol aj návrh na nariadenie znaleckého skúmania podpisu na zmluve o spotrebiteľskom úvere. Uznesenie súdu I. stupňa sa v tejto súvislosti obmedzilo iba na konštatovanie, že navrhované dôkazy bolo možné uplatniť už v pôvodnom konaní, a preto sa nimi nebude zaoberať. Krajský súd sa s postupom súdu I. stupňa stotožnil a vo svojom uznesení uviedol, že súd I. stupňa rozhodol správne, keď jeho návrh na povolenie obnovy konania zamietol, pretože aj podľa jeho názoru už v pôvodnom konaní existoval dostatok dôkazov, ktoré sa navzájom dopĺňali, a ktoré ho usvedčovali, a preto nepovažoval za dôvodné vykonávať ďalšie dokazovanie. Ani výpoveď svedka R., ktorého výsluch uskutočnil súd I. stupňa, podľa krajského súdu nebola spôsobilá privodiť iný skutkový či právny záver.

Obvinený takýto prístup krajského súdu považoval za formalistický a odporujúci účelu inštitútu obnovy konania. Namiesto toho, aby sa krajský súd adekvátne vyrovnal s novými tvrdeniami a dôkaznými návrhmi, obmedzil sa iba na zopakovanie záverov z pôvodného konania, akoby už samotná existencia právoplatného rozsudku bola prekážkou pre akékoľvek ďalšie dokazovanie. Týmto spôsobom však krajský súd poprel podstatu mimoriadneho opravného prostriedku, akým je obnova konania, ktorá má slúžiť práve na preverenie nových, alebo predtým nevykonaných dôkazov spôsobilých viesť k zásadnej zmene rozhodnutia, nepochybne je. Navyše, podľa názoru obvineného, odmietnutím vykonania znaleckého skúmania podpisu na úverovej zmluve, či odmietnutím vypočutia novo navrhnutých svedkov, krajský súd znemožnil, aby sa overila hodnovernosť kľúčových skutkových zistení, o ktoré sa opierali pôvodné odsudzujúce rozhodnutia. Výpoveď svedka N. R., ktorú podľa jeho presvedčenia krajský súd bagatelizoval, obsahovala pritom dôležité indicie. Už vykonanie tohto dôkazu vyžadovalo nepochybne preverenie získaných informácií ďalšími dôkazmi, najmä vykonaním výsluchov ďalších svedkov, či ich vzájomnej konfrontácie. Odmietnutím takéhoto postupu zo strany krajského súdu bol ako obvinený zbavený reálnej možnosti preukázať svoje tvrdenia, čím došlo k zásadnému porušeniu jeho práva na obhajobu, čo spôsobilo, že skutkový stav nebol v konaní o povolení obnovy preskúmaný v rozsahu potrebnom na spravodlivé rozhodnutie.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu, ako aj uznesenie súdu I. stupňa zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Nitra na nové prejednanie a rozhodnutie.

* * *

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Nitra v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného po citácii § 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku vyjadrila názor, že voči uzneseniam súdu I. stupňa a krajského súdu o zamietnutí návrhu obvineného na povolenie obnovy konania nie je možné podať dovolanie, pretože § 368 ods. 2 Trestného poriadku uvádza presné prípady, kedy je dovolanie prípustné, a zamietnutie návrhu na obnovu konania nie je jedným z nich. S poukazom na neprípustnosť podania dovolania sa k uvádzaným dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nevyjadrila.

Navrhla preto, aby dovolací súd podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku bez preskúmania vecí odmietol dovolanie z dôvodu, že bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

* * *

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) v rámci skúmania splnenia procesných podmienok na podanie dovolania zistil, že dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné (§ 368 ods. 2 Trestného poriadku).

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmieňanom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmieňanom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmieňane odložený, o výkone zvyšku trestu po podmieňanom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste. Minister spravodlivosti podá dovolanie aj vtedy, ak súd rozsudkom schválil dohodu o vine a treste, ktorá nie je so zreteľom na závažné porušenie hmotnoprávných ustanovení primeraná alebo spravodlivá.

Podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku minister spravodlivosti podá dovolanie aj proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie vecí.

Obvinený v dovolaní označil ako rozhodnutie, proti ktorému jeho dovolanie smeruje, uznesenie Krajského súdu v Nitre zo 16. júla 2025, sp. zn. 2Tos/63/2025. Napadnutým uznesením síce bol zamietnutý riadny opravný prostriedok, avšak išlo o opravný prostriedok - sťažnosť, podanú proti uzneseniu súdu I. stupňa, ktorým bol zamietnutý návrh na povolenie obnovy konania. Uznesenie súdu I. stupňa v trestnej veci obvineného teda nie je žiadnym z rozhodnutí vymenovaných v § 368 ods. 2 písm. a) až písm. g) Trestného poriadku, v dôsledku čoho napadnuté uznesenie nie je ani rozhodnutím podľa § 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku.

Z vyššie uvedených zákonných ustanovení je nepochybné, že obvinený podal dovolanie proti takému právoplatnému rozhodnutiu súdu, proti ktorému ho Trestný poriadok podať neumožňuje, t. j. je

neprípustné.

Zistenie neprípustnosti dovolania logicky vylučuje meritórny (vecný) prieskum dovolania obvineného, bez ohľadu na to, aké dovolacie dôvody uplatnil a aké chyby rozhodnutiu, ktoré nemožno napadnúť dovolaním, vytýkal. Obsah konkrétnych dovolacích námietok je v takom prípade celkom irelevantný, pretože už samotný fakt neprípustnosti dovolania je dôvodom na jeho odmietnutie podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Dovolací súd preto dovolanie obvineného proti označenému uzneseniu na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci ako neprípustné odmietol.

Toto rozhodnutie prijal senát jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.